

ikke, det er ingen Forglemmelse. Hvis der skulde være Tale om nogen Forglemmelse, skulde det da være den, at den Bestemmelse, som Mindretallet her vil have ind i Forslaget, ikke blev foreslaaet udstemt af det midlertidige Forslag, som blev vedtaget her den 29. April. Men det er ingen Forglemmelse, at det ikke findes i Flertallets Forslag. Hvad det her drejer sig om, er jo dette, om Husmandsbrug, der er overladte til Husmænd, som har sluttet Arbejdskontrakt om at udføre et bestemt Arbejde enten paa Gaarde eller i Skove eller lignende, skal holdes udenfor Lovens Bestemmelser. Mindretallet mener, at det skal de, medens Flertallet mener, at det skal de ikke. Og hvorfor skal de ikke holdes udenfor Lovens Bestemmelser? Fordi det altsaa vil bringe disse Husmænd i en Afhængighedsstilling, som kan virke meget uheldigt for dem. Det vil efter min Mening bringe dem i en Stilling, som i alt for høj Grad peger paa de Forhold, vi havde her i Landet for 100 Aar siden, med Pligtarbejde baade for Gaardmænd og for Husmænd, og jeg synes ikke, at vi skal have en Bestemmelse ind i Forslaget, som nærmest ligner disse Forhold. Naar saa den ærede Ordfører for Mindretallet vil gøre gældende, at dette vil bevirke, at disse Huse ikke mere kan benyttes til dem, der arbejder paa de vedkommende Gaarde, saa passer det aldeles ikke. Lovforslaget forbyder ikke disse Husmænd at arbejde enten paa Gaardene eller i Skovene, aldeles ikke, og der kan godt slutes Arbejdskontrakter med disse Husmænd ligesom tidligere. Det eneste, Lovforslaget paalægger i den Henseende, er, at disse Huse skal gives i Brug paa samme Maade som de Huse, der har Tiliggende af over $\frac{1}{2}$ ha. Jeg kan derfor ikke erkende, at det er forsvarligt og rigtigt her at gennemføre Mindretallets Forslag. Jeg ser meget vel, at der maaske visse Steder kan opstaa enkelte Ulemper derved, men med god Villie, ogsaa fra Godsejernes Side, tror jeg, man kan komme ud over disse Ulemper paa en rimelig Maade.

Ja, jeg skal indskrænke mig til disse Bemærkninger om de stillede Underendringsforslag. Hvorvidt Mindretallet efter mine Udtalelser maatte finde Anledning til at tage deres Forslag tilbage, skal jeg ganske henstille.

Landbrugsministeren (Kr. Pedersen): Allerførst vil jeg rette en Tak til det Ud-

valg, der har haft med denne Sag at gøre, for, at vi nu endelig er naaet saa vidt, at vi kan være nogenlunde sikre paa, at denne Sag faar sin Afslutning og faar det paa en Maade, som jeg tror, vi alle kan være tilfredse med. Den Strid, der i sin Tid har været om dette Spørgsmaal, skal jeg ikke komme ind paa, men jeg vil kun udtale min personlige Glæde over, at vi nu faar det saaledes indrettet i dette Land, at alle Jordejere bliver stillet lige.

Den ærede Ordfører (Ole Hansen) gjorde opmærksom paa, at denne Sag ikke var ført igennem med særlig stor Hast, han mente, at den snarere var trukket i Langdrag. Den højtærede Ordfører tilføjede ganske vist, at dette ikke skulde være nogen Bebrejdelse imod mig, ihvorvel han senere ligesom lod sig forstaa med, at de Oplysninger, som Udvalgene havde krævet, havde Landbrugsministeriet været noget langsom med at tilvejebringe. Jeg skal indrømme, at jeg ikke har omfattet denne Sag med saa stor Interesse som mange andre, men jeg vil paa den anden Side fastholde, at fra den Dag, Lovforslaget blev fremsat i Rigsdagen, har jeg ikke mig bevidst gjort noget som helst til at sinke eller forhale Sagen. Lovforslaget har nu faaet en Form, som jeg er i høj Grad tilfreds med. Selv om man har været længe om at faa Sagen halet i Land, kan man ikke sige, at den er blevet daarligt behandlet, tværtimod, jeg tror, at man fra alle Sider maa indrømme, at selv om man har været længe om at naa til et Resultat, er det Resultat, der er naaet, ogsaa bedre, end det nogen Sinde har været i de Affattelser, Lovforslaget har haft før. Den ærede Ordfører berørte, at den Omstændighed, der har været afgørende for, at Lovforslaget har faaet en lidt anden Form, var, at de Oplysninger, som Folketingsudvalget havde faaet om Husene fra Ministeriet, var urigtige. Det er nu ikke helt rigtigt udtrykt. De Oplysninger, som Udvalget fik, var rigtige efter det Materiale, man havde at bedømme Forholdene efter, og jeg sagde gentagende til Udvalget i Folketinget, at skulde man have en virkelig Opførelse af, hvor mange Huse der kom ind under Lovforslaget, som det da var affattet, var der ikke nogen anden Vej at gaa end at spørge gennem Amterne og Godserne, og den Slags Ting maa jo tage deres Tid. Derefter skulde hele Materialet gennemarbejdes, og det viste sig saa, da man fik de virkelige Oplysninger, at det ikke var et nær saa stort Antal Huse, der kunde